

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διευθύνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΝΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφῶν συνδρομητῶν τὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπεσθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάργαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὁπὲρ τῶν ἀπαρταχῶν διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

ἐν βαρβαρότητι ἢ ἐν πολιτισμῷ ζῶμεν ;
Ἡ δημόσιος ἀσφάλεια.

Β'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 396 φύλλου)

Οὐδεὶς λοιπὸν τολμᾷ νὰ ἀντιστη εἰς τοὺς ληστές, διότι ἐὰν κανεὶς τολμήτῃ νὰ πράξῃ τοῦτο, πολὺ σκληρῶς θὰ τερματίσῃ τὸν βίον του, ἀλλὰ ὅλοι κάμνουν τὰ ἀδύνατα δυνατὰ καὶ παρέχουσιν αὐτοῖς τὰ ζητούμενα· ἀλλὰ μήπως εἶνε τοῦτο μόνον ; με ποῖαν ὑλικὴν ζημίαν δύναται νὰ πρᾶξι τὸν ὁ ἄριστος φόβος καὶ ἡ ταραχὴ, ὅφ' ὧν καταλαμβάνονται οἱ κάτοικοι τῶν ἀπειλούμενων χωρίων ὑπὸ τῶν ληστῶν ; ἕως οὗτο βεβαιώθῃ ὅτι ἱκανοποιήθησαν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ληστῶν καὶ ἐξέλιπεν ὁ ἄμεσος κίνδυνος ὅλοι κἀθηγνῶνται μετὰ τὸ σίδηρον στήν καρδίαν. Καὶ εἶνε τῶν ὄντων πολὺ δεινός, πολὺ φρικαλέος ὁ ἀπὸ τῶν ληστῶν φόβος· μεγαλωθεὶς καὶ αὐξηθεὶς ὑπερμέτρως ὑπὸ τῆς ζωῆς καὶ ψιπτοῦς φαντασίας τοῦ λαοῦ. Πολλοὶ κακουργεῖται καὶ αἰμοβοροῦνται λησταί, τέκνα τῆς ἀπελπισίας καὶ ἐξαγριώσεως, θρέμματα τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀπορίας διέπρηναν ἐκάστοτε κατὰ τὸν χαλασμόν διαφόρων χωρίων φρικωδέσταται τυραννίαι· ἐξεμάτισαν πολλοὺς μετὰ ζέον ἔλαιον βιτανίσαντες ἐπὶ ὥρας τὸ ἀσπαῖρον θῆμα των, ἐψῆσαν ἀνθρώπους ζωντανούς εἰς τὸ σουβλί, ἐδείραν μετὰ χειρὸς θανάτου, ἐκαυσαν ἐντελῶς χωρὶς, ἐσφαζαν ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς μητέρας τὸ παιδί, ἐξεκοίλιασαν γυναῖκες, καὶ μύρια ἄλλα βασανιστήρια τρομακτικώτατα ἐνήργησαν. Αἱ φρικαλεότητες αὗται διαδιδόμεναι ἀπὸ στόματος εἰς στόμα καὶ ἀπὸ ἐπ' ἑξῆς εἰς ἐποχὴν μεγαλύνονται, περιβάλλονται μετὰ τρομᾶν, μετὰ φρικῆν καὶ καθιστῶσι τρομερώτατον, ἀγριώτατον τὸν φόβον μετὰ ῥίγος δυνατό, μετὰ ἐπιθανάτιον αἰσχροτήτα, μετὰ γενικὴν φρικασίν, μετὰ παραληρήματα, μετὰ συνεχεῖς σπασμούς. Καὶ βλέπεις κατὰ τὰς ἀπαισίας ἐκείνας ἡμέρας νὰ σφίγγῃ ἡ μᾶνα σφιγκτὰ-σφιγκτὰ τὸ παιδί τῆς εἰς τὴν ἀγκαλίαν διὰ νὰ μὴ τὸ ἀρπάξῃ ὁ θάνατος τῆς τυραννίας μετὰ τοὺς ὀδυρτάτους πόνους, νὰ τρέμῃ δρόσωμιν ὑψηλὰ κατὰ τὸν καλὸν τῆς καὶ μόνον ἡ προσεστὴ τολμᾷ νὰ κἀθηται εἰς τὸ παράθυρον περιμένουσα νὰ μάθῃ ἀπὸ τῆς ἐπικράτουσας εἰς ὅλον τὸ χωρίον ἐρημίας καὶ σιγῆς τί ἀπεφάσισαν οἱ γέροντες, οἱ ὅποιοι συσκέπτονται εἰς τὸ μεσοχώρι, μετὰ ποῖον τρόπον θὰ ἀποδιώξωσι τὸν ἐπαπειλούντα καὶ ἐπικρεμᾶμενον κίνδυνον.

Ταῦτα μὲν εἶνε περίπου κατὰ τὴν ἀσθενεστάτην σκιαγραφίαν τὰ ἄμεσα ἀποτελέσματα τῆς ἐκ τῶν ληστῶν νόσου, ὅχι ὀλιγώτερον τυραννικὰ ὅμως, ὅχι ὀλιγώτερον κατὰ τρεπτικὰ εἶνε καὶ τὰ ἔμμεσα τοιαῦτα.

Ἡ κυβέρνησις καταδιώκει δὴθεν τοὺς ληστές μετὰ τὰ ἀποσπάσματα τῆς· ἀλλὰ τὰ ἀποσπάσματα δὲν εἶνε καὶ τοσόν ἀνόητα νὰ ἀναζητῶσι τοὺς ληστές εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰ δάση, ὅπου περίπταται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίν ὁ κίνδυνος ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ θανάτου βήμα πρὸς βήμα. Τίς ἡ ἀνάγκη νὰ κινδυνεύωσιν, ἀφ' οὗ μόνον οἱ ἄπιστοι ἐκ τούτων πάσχουσιν ; περιφέρονται λοιπὸν ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον καὶ ἀπαιτοῦσι τοὺς ληστές ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς δι' ἀπειλῶν καὶ ὕβρεων καὶ δαρμού πολὺ συχνά. Ταῦτα δὲ πράττουσιν, ἵνα φοβῶνται οἱ χωρικοὶ καὶ ἐτοιμάζουσιν, αὐτοῖς πῆτες, κόττες ψημένες, αὐγὰ καὶ ἄρθονο ρακί· οὐκ εἰς ἐκεῖνον, ποῦ θὰ τολμήσῃ ν' ἀρνηθῇ τοιαῦτα· δέρεται πρῶτον ὑπερβολικά, δένεται ἔπειτα καὶ ἄγεται δέσμιος εἰς τὸς φυλακὰς, συκοφαντούμενος ὅτι ὑποθάλλει καὶ διατηρεῖ τοὺς ληστές, ἐξέρχεται δὲ τῆς φυλακῆς μόνον ἐπ' ἀρᾷ πληρωμῇ· ἀλλὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην συχνότατα μεταχειρίζονται οἱ ἀποσπασματάρχαι πρὸς ἀργυρολογίαν· δὲν δύναται νὰ περιγράψω καλλίτερον τὰ βάσανα ἐκ μέρους τῶν ἀποσπασματάρχων ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκθέσω ἐν λεπτομερείᾳ μίαν ἐκ τῶν σκηνῶν, εἰς ἣν παρευρέθην πρὸ δύο ἀκριβῶς ἐτῶν εἰς ἓν χωρίον, τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ ὄνομα ὅτι ἔχει πολλοὺς πλουσίους εἰς τὰ ξένα. Τὰ χωρία ταῦτα εἶνε γνωστὰ εἰς τοὺς διαφόρους ἀποσπασματάρχας, οἱ ὅποιοι ἐπιδιώκουν πολὺ τὴν εἰς τὰ χωρία ταῦτα ἀποστολήν.

Εἶχον ἀκουσθῇ κάπου λησταί, ὅποτε κατὰ τὸ βραδάκι ἐφάνη μακρόθεν προσερχόμενον εἰς τὸ εἰρημένον χωρίον εἰς ἀπόσπασμα τῆς καταδιώξεως· ὁ ἥλιος εἶχε δύσει, ἐπιταχύναν τὴν πορείαν τοῦ βδελυττόμενος ἕως τὸν μιᾶρον ἀποσπασματάρχην. Οἱ ἀστέρες μετὰ μεγαλήν προσοχὴν ἐσπεύδον ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου νὰ ἐξακριβώσωσι τοὺς συλλογισμούς τοῦ μουλιαζίμη, ὁ ὅπως ἐσκέπτετο πῶς θὰ κατορθώσῃ νὰ πάρῃ εὐκολώτερον περισσώτερα χρήματα. Μόλις ἐφθασεν ἔστειλε καὶ προσεκάλεσε τοὺς δημογέροντας· προσεποιεῖτο τὸν θυμωμένον, ὅπως προσποιεῖται ὅλοι αὐτοί, ἵνα προξενήσῃ τὸν φόβον καὶ μετὰ τὴν βραχυῖαν καὶ ὀψιν ἀγρίαν ἐκ φύσεως καὶ ἐκ προσποιήσεως ἀπεινόμενος πρὸς τοὺς δημογέροντας, «Μὲρ ποῦ ἔχετε τοὺς κλέφτες κιαφίριδες, τί τοὺς φυλάτε ἐπίτηδες ; Οἱ δημογέροντες ἐννόησαν περὶ τίνος πρόκειται διότι ἡ πεῖρα τοὺς ἔχει διδάξει πολὺ καλὰ τὴν κλεῖδα, δι' ἣς εἰσέρχονται εἰς τὴν βορβορώδη ψυχὴν τοῦ τούρκου, ἀλλὰ δι' ἀπλῆς συνεννοήσεως διὰ τῶν βλεμμάτων ἔκριναν καλὸν νὰ ἀντιστῶσι καὶ ἀπήντησαν· «δὲν πέρασαν ἀπ' ἐδῶ κλέφτες ἀγᾶ μου, δὲν ἀκούσθησαν ἐδῶ καθόλου κλέφτες».

— «Α ! δὲν εἶνε κλέφτες ἂ, ἐγὼ ξέρω, πῶς φυλάττε τοὺς κλέφτες. Καὶ κατόπιν μικρᾶς τοιαύτης φιλονικίας τοῦ μὲν μουλιαζίμη θέλοντος νὰ ἀποδείξῃ δι' ὕβρεων καὶ ἀπειλῶν ὅτι οἱ χωρικοὶ ἐφύλαττον τοὺς ληστές, τῶν δὲ δημογέρωντων προσπαθόντων διὰ γλυκῶν λόγων γείματων ἀπὸ κολακείαν καὶ ταπεινότητα νὰ καταπραῦναι τὸν θυμωμένον μουλιαζίμη, διέταξεν οὗτος νὰ δέσωσι τοὺς δημογέροντας ἵνα τοὺς ἀποστείλῃ εἰς τὰ Ἰωάννινα· μετὰ τὸ δέσιμον ἤρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις καὶ συνεφωνήθη νὰ ἀπολύσῃ αὐτοὺς ἐπὶ πληρωμῇ εἰς μετζίτιον καὶ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ ὅτι ἔμειναν καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τοῦ μουλια-

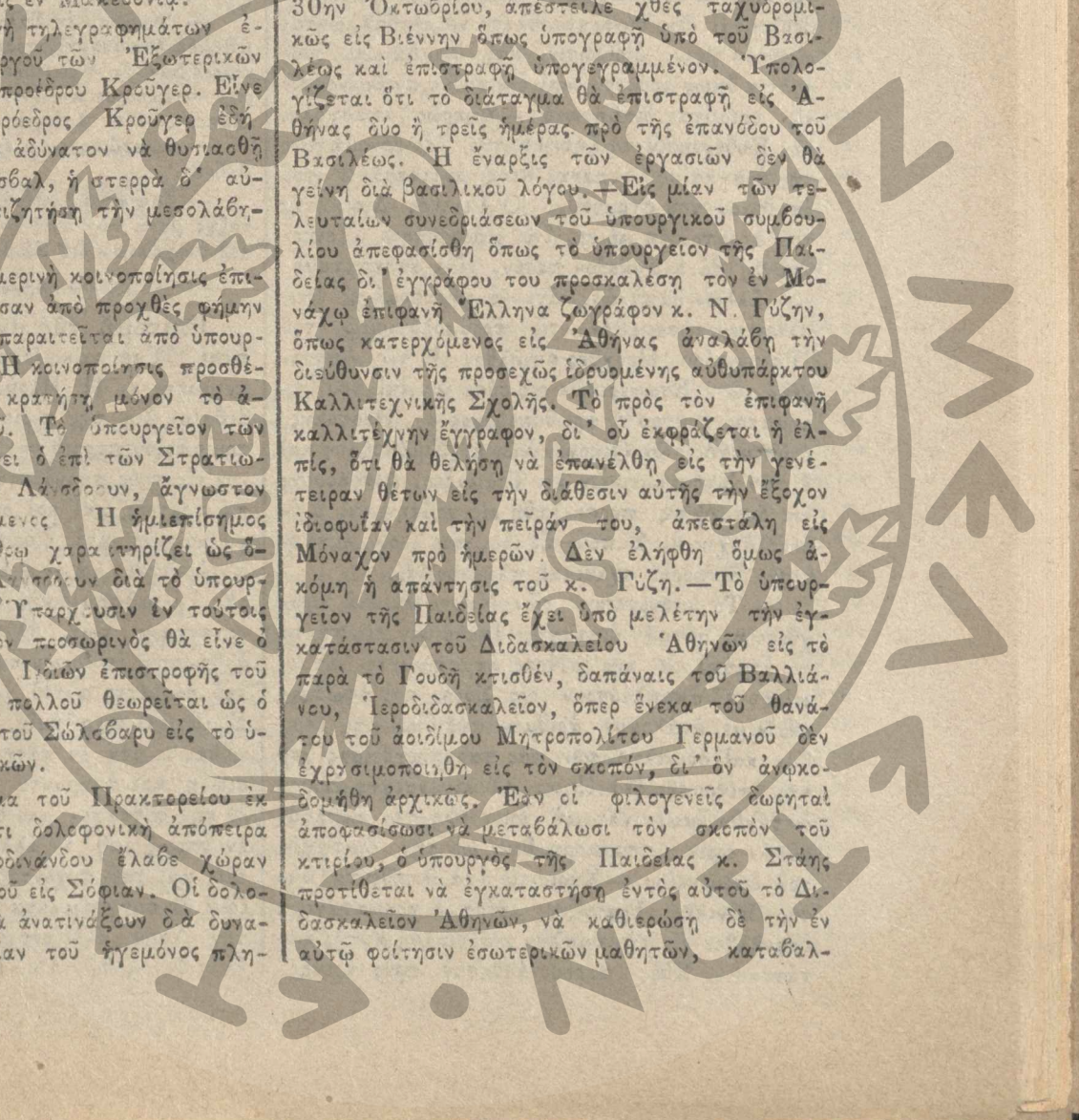
ζίμη ! Βλέπετε πόσον πονηροὶ εἶνε οἱ τούρκοι· ἀν καὶ δὲν ἔχει φόβον νὰ πάθῃ τίποτε φροντίζει ὅμως γὰρ καλὸ καὶ διὰ πᾶν κακὸ νὰ πάρῃ ἐν τοιοῦτον πιστοποιητικόν, γὰρ νὰ βουλῶσιν τὰ στόματα τῶν κακολόγων. Ἰσως ὅμως γεννηθῇ ἡ ἀπορία· διατί νὰ μὴν ἀποφασίσωσι νὰ κατέλθωσιν εἰς Ἰωάννινα καὶ καταγγείλωσιν ἐκεῖ εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχὰς τὰς βιαιοπραγίας τῶν διαφόρων ἀποσπασματάρχων. Εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας τί ἐστὶ τουργικὴ διοίκησις βεβαίως θὰ γεννηθῇ τοιαύτη ἀπορία, ὅτοι ὅμως γνωρίζουσι ταῦτας ἐπαινοῦσι βεβαίως τὴν φρόνησιν τῶν χωρικῶν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι σπεύδουσι νὰ τὰ συμβιβάσωσι ἐπιτοπίως. Τὰ χρήματα δὲ ταῦτα, τὰ ὅποια οἱ δημογέροντες ἐξοδεύουσιν διὰ τοὺς ληστές εἰς διατροφήν τῶν ἀποσπασμάτων καθ' ἡμέρας διανέμουν εἰς τὸ χωρίον· καὶ εἰς πληρωμὴν τῶν ἀποσπασματάρχων πρὸς ἀπαλλαγὴν δὲν πληρώνουσι βεβαίως ἐξ ἰδίων οἱ δημογέροντες, ἀλλὰ ἐπιβαρύνουσι μετὰ αὐτὰ τὸ δευτέρων χρημάτων, τὰ ὅποια πληρώνουσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅλην δὴ εἰς τὰ βασιλικά δοσίματα. Εἰς τὸ δευτέρῳ τοῦτο ἐπιρρίπτουσι καὶ ὅσα ἄλλα ἐξοδα κάμνει τὸ χωρίον εἴτε διὰ τοὺς ταξιδιτάριδες (εἰσπράκτορας), οἱ ὅποιοι διαμένουσι καὶ οὗτοι ἐκάστοτε οὐκ ὀλίγας ἡμέρας εἰς ἑκάστον χωρίον εἴτε διὰ πληρωμὴν ἐράνων, δι' ὧν ἐπιβαρύνουσι καὶ ἐκάστοτε τὰ χωρία ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἴτε δι' ἄλλα ἀπρόοπτα ἐξοδα. Ἐντεθεν ὁ φόρος, ὃν πληρώνει ἑκάστον, ἄρρεν ἄτομον ἐπιβαρυνόμενον καὶ μετὰ τὰ εἰρημένα ἐξοδα τριπλασιάζεται συνήθως, ἐπειδὴ δὲ οἱ περισσώτεροι ἀδυνατοῦσι νὰ πληρῶνουν, ἀπέρχονται κρυφίως τῆς πατρίδος των, ἣν ἀποχαιρετίζουσι διὰ πάντα πλέον· καὶ εἶνε καὶ αὕτη μία πάλιν αἰτία, δι' ἣν ἐρημοῦται καθ' ἑκάστην ἡ «Ἡπείρος» ἀπὸ τοὺς ἀπορωτέρεους καθὼς ἐξ αἰτίας τῶν ληστῶν πάλιν ἀμέσως ἡρεμώθη ἀπὸ τοὺς εὐπωτέρεους.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ἡ γνωστὴ εἰς πλείστον ἐμπορικὸν κόσμον ἱστορικὴ ἐμπορικὴ πανηγυρίς, ἡ τελούμενη ἐτησίως περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου ἐν τῇ κωμοπόλει Κονίτῃ τῆς Ἡπείρου ἤρξατο ἐφέτος τὴν 25 Σεπτεμβρίου καὶ ἔληξε λίαν ἀποτόμως διαλυθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐνσκηψάσης ραγδαιοτάτης βροχῆς τὴν 2αν Ὀκτωβρίου. Καίτοι εἶχον συγκεντρωθῇ ἐν τῇ ρηθείᾳ ἐμπορ. πανηγύρι πλείστοι πωληταὶ διαφόρων εἰδῶν καὶ ἐκ λίαν ἀπομακρυσμένων μερῶν, καὶ ὁ κεντρὸς ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἐβδομάδα ἦτο εὐνοϊκώτατος περιλουρούμενος τοῦ γαστροπεριβολοῦ τῆς πανηγύρεως ὑπὸ τοῦ θερμωτάτου ἡλίου, μεγίστη δὲ φροντίς εἶχε καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου Κονίτῃς Σαλῆ βέη ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν συνεχόμενων πανηγυριστῶν, ἐν τούτοις δὲν ἔφερον ἡ πανηγυρὶς τὸν ζωηρὸν ἐκείνον χαρακτήρα τῶν ἄλλων ἐτῶν ἐν ταῖς διαφόροις ἀγοραπωλησίαις, ἵδια δὲν ὑπῆρχεν ἀναλογία τοῦ νόμου τῆς προσφοράς καὶ ζητήσεως εἰς τὸ πωλητικώτερον καὶ κυριώτερον εἶδος τῆς πανηγύρεως τοὺς βόας, διότι ἐνεκα τοῦ ἐπιβληθέντος βαρέος δάσμου ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ εἰσφερόμενα εἰς αὐτὴν εἶδη ἐκ Τουρκίας καὶ τὰνά πάλιν οἱ τακτικῶς μεταδαινόντες εἰς τὴν πανηγυρίαν ἀγοράσται ζωῆμποροι ἀναλογίζοντο

ἑλληνας ἀπλοῦς. — Ἡ Κυβέρνησις ἐγένετο πάλιν ἀντικατάστατος τῆς ἰσχυροῦς ἐπαρχιακῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας διὰ τὴν νομομαχίαν, συμφώνως πρὸς τὴν νέαν διοικητικὴν μεταρθεῖν Βεβήκοις διὰ τὴν Κυβέρνησιν καὶ παρασκευάσθαι πρὸς τοὺτο νομοθετοῦν καὶ πάλιν ἐπὶ αὐτὸ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅσα ὡς αὐτὴ συνέλθῃ. — Ὁ κ. Προΰπουργός, κατορίσας τὸ διάταγμα τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς διὰ τὴν 30ην Ὀκτωβρίου, ἀπέστειλε γράς ταχυδρομικῶς εἰς Βιέννην ὅπως υπογράψῃ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ ἐπιστραφῇ υπογεγραμμένον. Ὑπολόγεται διὰ τὸ διάταγμα θὰ ἐπιστραφῇ εἰς Ἀθήνας ὅσοι τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκπένδου τοῦ Βασιλέως. Ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν δὲ θὰ γένηται διὰ Βασιλικὸν λόγον. — Εἰς μίαν τῶν τελευταίων συνελεύσεων τοῦ υπουργικοῦ συμβουλίου ἀποφασίσθη ὅτι πρὸς ἀποκρίσιν πρὸς τὸν

— Ἀρίστην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν καὶ εὐ-
κρίνεστα πλοιάζεται ἡ παρὰ τοῦ Βασιλέως

λόντων μηνιαίως ως τροφή μικρόν τι ποσόν. — Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως, ἥτις ἐλήφθη ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ὅπως ὁ προϋπολογισμὸς ὧν τῶν ὑπουργείων διὰ τὸ ἔτος 1901 συνταχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει αὐστηροτάτων οικονομῶν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Τσαμαδὸς ἐκάλεσε χθὲς εἰς συνεργασίαν τοὺς τμηματάρχας τοῦ ὑπουργείου του, ἥτοι τοῦ λογιστικῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ, τοῦ μηχανικοῦ, τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ, μεθ' ὧν συνενοήθη ἐπὶ μακρὸν εἰς τίνα κοινὸν δύνανται νὰ ἐπιτευχθῶσιν οἰκονομίαι χωρὶς νὰ παρεμβληθῶσι προσκόμματα εἰς τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῶν κλάδων τοῦ στρατεύματος. — Κατὰ τὴν εἰς Βῆρην ἐπίσκεψίν του ὁ Νομάρχης παρετήρησεν, ὅτι εἰς πολλὰ μέρη τὸ ἔδαφος ἦτο κάθυγον. Ὑποπευθεῖς ὅτι ἔρρεεν ὑπογείως ὕδωρ, διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν. Οἱ ἐργάται μόλις ἐφθασαν εἰς οἰκίαν μέτρων βάθος κατεκλύσθησαν ὑπὸ ἀφθόνου ὕδατος. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Καρατζᾶς τὸ γεγονός, διέταξε τὸν νομομηχανικὸν κ. Σούτσον, ἵνα παραλάβῃ ἀριθμὸν ἐργατῶν καὶ μεταβῇ εἰς Βῆρην πρὸς ἐνέργειαν τακτικῶν ἀνασκευῶν. — Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς προχθὲς ἐξεδικάζετο ἐνώπιον τοῦ Ἐφταίου Ἰσημερινῆ ἐπὶ ληστοπειραιτείας καὶ φόνου δίκη. Ὁ Βασιλεὺς Πιρσκουῆς κατεῖχε τὸ ἐδωλὶον τοῦ κατηγορουμένου, κατηγορούμενος, ὅτι μετ' ἄλλων ἀγνώστων παρὰ τὸ στομίον τοῦ Ἑλλησπόντου διέπραξε ληστοπειραιτείαν κατὰ τοῦ πλοιάρχου Σπ. Θεοδοσίου φονεύσας τοῦτον καὶ τοὺς δύο ναύτας του Παναγιώτην καὶ Χατζὴν ἀδελφοὺς Μινωλάκη. Μετὰ τὴν εξέτασιν τῶν μαρτύρων οἱ ὁποῖοι καταθέτουν πάντες δυσμενέστατα ἐναντίον τοῦ κατηγορουμένου τὸ δικαστήριον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του περὶ τὴν ἐσπεραν διὰ τῆς ὁποίας κατεδίκασε τὸν κατηγορούμενον εἰς θάνατον. — Λέγεται ὅτι ἀπὸ τινων ἡμερῶν διεξάγονται μεταξὺ πολλῶν βουλευτῶν, ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνεννοήσεις πρὸς ὑποβολὴν προτάσεως νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τοῦ Στρατοῦ. Ὡς δικαιολογητικὸς λόγος τῆς ὑποβολῆς τῆς προτάσεως φερεται, ὅτι ἡ Βουλὴ ψηφίσασα τὸν νόμον περὶ Γενικῆς Διοικήσεως δὲν ἠνέκει νὰ καταργήσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς ἐγένετο διὰ τοῦ ἐκδοθέντος κανονιστικοῦ διατάγματος τοιαύτη περιστολὴ τῶν δικαίων μάτων τοῦ Ὑπουργείου. ἡ ἰσοδυναμοῦσα πρὸς κατάργησιν αὐτοῦ, ἀντιβαίνει πρὸς τὸ Σύνταγμα. — Φαίνεται ὅτι οἱ κύριοι βουλευταὶ δὲν δύνανται πλέον νὰ ἐπιβάλλωνται εἰς τὴν γεν. διοίκησιν καὶ λαμβάνωσι ρουσφέτια ὅπως πρότερον καὶ διὰ τοῦτο προβαίνουν εἰς τοιαῦτα διαβήματα. — Ζωηρῶς ἀπασχολεῖ τὴν Κυβέρνησιν τὸ ζήτημα τῆς ἐξοικονομήσεως τῆς ἀναγκαίας δαπάνης πρὸς ἀντικατάσιν τοῦ ὀπλισμοῦ τοῦ στρατοῦ. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τοῦ στρατοῦ ἐπιμένει, ἵνα ὁπωσδήποτε ἐξοικονομηθῇ τὸ ἀναγκαῖον ποσόν, εἴτε ἀποκοπτομένων ἄλλων δαπανῶν, εἴτε ἀναγκαστικῶς ἐπὶ πλέον πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου. Προχθὲς συνήλθον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς σύσκεψιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιδόπουλος καὶ ὁ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Τσαμαδὸς. Διαρκούσης τῆς συσκέψεως προσεκληθῇ εἰς ταύτην καὶ ὁ ἐπιτελάρχης κ. Σικουντζάκης, παρ' οὗ ἐζητήθησαν διαφοροὶ σχετικαὶ πληροφορίες.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διὰ προχθὲς αὐτοῦ διαταγῆς ἐπέτρεψεν εἰς πάντα τὰ ἀτμόπλοια τῆς «Νεᾶς ἀτμοπλοΐης Ἐταιρείας» ν' ἀποπλεύσουν εἰς Σύρον καὶ ἐφωδιασθῶν με ἀνάλογον ἀριθμὸν σωσιδίων καὶ λέμβων καὶ συμπληρώσων τὰς παρατηρηθείσας ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐλλείψεις. Ὁ λιμενάρχης Σύρου διατάχθη ὅμως νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὸν ἐκπλουν αὐτῶν πρὶν ἢ συμμορφωθῶν με τὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου. — Χάρις εἰς τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μέτρα ἡ χρηματαγορὰ ἐπανήλθεν εἰς τὴν ὁμαλὴν καὶ συνήθη αὐτῆς κατάσταση. Χθὲς παρουσιάσθησαν πρὸς προσέ-

φλῆσιν γραμμάτια ἀξίας 460,000 δραχμῶν, προσεφθῆναι δὲ ὁλόκληρον τὸ ποσόν τούτο. — Βροχὴ ραγδαία ἔπεσε προχθὲς καθ' ὅλην τὴν Θεσσαλίαν εὐεργετικωτάτη εἰς τὸν ἐλαιοκαρπὸν καὶ εἰς τὴν σποράν. — Κατόπιν τῆς τελευταίας ἀποφάσεως, ἥν ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς συστάσεως τῶν τεσσάρων νέων Πρωτοδικείων, ἐδωκεν ἐν τῇ «Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως» τὸ σχετικὸν διατάγμα, τὸ προσδιορίζον τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῶν, ὅτις θὰ εἴναι ἡ 1 Σεπτεμβρίου τοῦ 1901. — Ἐξηφάνισθη πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ εἰσπράκτωρ τῶν ἐπαρχιακῶν ἐσόδων Ἀττικῆς Ι. Χατζηπέτρος, μετ' αὐτοῦ δὲ καὶ 22,000 δρ. τοῦ δημοσίου, ὡς ἔφρε μεθ' αὐτοῦ. Μὴχρι τῆς χθὲς δὲν ἐγνώσθη τί ἐγένετο καὶ ποῦ εὐρίσκεται ὁ ἐξαφανισθεὶς, περὶ τοῦ ὁποίου οὐδὲν γινώσκει οὔτε ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ κ. Ἀναστάσιος Ἀβέρωφ ἐτέλεσε προχθὲς εἰς Τρίκαλα τοὺς λογιζόμενους αὐτοῦ μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἐυθυμίας Παπασίμου, ἀνεψίας τοῦ τέως βουλευτοῦ Τρικκαλῶν Χατζηάκη. Οἱ φίλοι τῆς οἰκογενείας Ἀβέρωφ καὶ πάντες οἱ γνωρίζοντες τὸν κ. Α. Ἀβέρωφ, ὅτις πρὸς τὸ εὐγενὲς ὄνομα τὸ ὁποῖον φέρει ἔστις τὸν εἶκον αὐτοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ πᾶν τὸ δυνατόν πράττων ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς γεωργίας καὶ τῆς χημικῆς χωρικῶν, ἀποστέλλουσι τὰ θερμὰ αὐτῶν συγχαρίτηρα ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ ἐνώσει καὶ εὐχονται ὅπως πάντοτε τὸν οἶκον αὐτοῦ περιβάλλουσιν τοιαῦτα χρημόσυνα γεγονότα.

— Ἀφίκετο ἐκ Παρισίων μετὰ τῆς κυρίας του μεταβιβαίνων εἰς Κων/πολιν ὁ κ. Βισιλάκη βέης Συρακῶν.

— Ἀνεχώρησαν ἐπανερχόμενοι εἰς Τρίκαλα οἱ κ.κ. Ν. Γκιόκας καὶ Γ. Πιγτός.

— Ἐν Τερνέστη ἐτελεύτησε πρὸ ἡμερῶν ὁ Σταυρὸς Παπασταυρὸς ἐκ Ζίτας, υἱὸς δὲ τοῦ ἐν Λαρίσσει φαρμακοποιου κ. Κ. Παπασταυροῦ, νέος ζωηρός, ὁξύνους, ἐσπουδασέν ἐπὶ ἔτη εἰς Γερμανίαν τὴν χημικὴν, ἐξέμαθεν οὐκ ἐλίγας γλώσσας, ἀδείχθη ἐμδρυθὲς ἐπιστήμων δι' ἰδίων παρατηρήσεων καὶ ἔτε ἔφθασεν εἰς τὸ τέλος τῶν σπουδῶν αὐτοῦ καὶ πάντες προσέβλεπον εἰς τὸν νεαρὸν Ἑλλησπόντην ὡς τὸν μέλλοντα χημικὸν ἐν ἐπρόκειτο νὰ ὑποδεχθῇ ἡ ἑλληνικὴ ἐπιστήμη ἐπὶ ἡλθε ὁδυνὰ νόσος ἥτις ὑπέσκαψε τὴν ὑγίαν του καὶ τὸν ἀφώρησεν ἀπὸ τῆς ζωῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Κων/πόλεως ὁ ἐκ Βερατίου κ. Δημήτριος Καργιάνης τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς, ὅπως ὑποστῇ τὰς διδακτορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις, ἐκ Δοβράς οἱ κ.κ. Στέφανος Καραγιάννης, Ἀλκιβιάδης Καραγιάννης καὶ Πέτρος ἰκάνος καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Ἐσθῆν.

— Ἀνεχώρησεν ὁ κ. Μιχαὴλ Μπροκούμης κτηματίας διὰ Δοβρᾶν.

— Ἀφίκετο ἐκ Σαλαῶνας ὁ ἐκ Συρράκου κ. Δημήτριος Μουστακῆς, πρᾶκτωρ τῆς ἀτμοπλοΐης ἐταίριας Τζῶν, ἐκ Κων/πόλεως ὁ κ. Στεφάνος Μπροκούμης σιτέμπορος καὶ ἀνεχώρησε δὲ Δοβρᾶν καὶ ἐκ Πατίγκου ὁ κ. Στέργιος Χατζόπουλος.

— Ἀνεχώρησεν ὁ κ. Χριστοδούλος Γκάνος διὰ Δοβρᾶν.

— Ἀφίκετο ἐκ Μονοδενδρίου ὁ κ. Μιχαὴς Πανταζῆς μετὰ τῶν ἀνεψιῶν του Δημ. καὶ Εὐρ. Τσάντη καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ἐσθῆν.

Ἐπιτομὴ τῆς ἀνατομικῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπὸ τὸν ἴτλον τοῦτον ὁ φιλέτης Ἡπειρώτης κ. Π. Πλούμης ἐκδίδει λίαν προσχρὺς βιβλίον διὰ τῆς πειρατικότητος καὶ σαφηνείας τοῦ ὁποίου πρᾶτθαι ν' ἀπεβῇ ὠφέλιμον οὐ μόνον εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῆς ἱατρικῆς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοὺς πρωτοεῖς καὶ καὶ δευτεροεῖς, ὡς καὶ τοὺς γυμναστας καὶ διδασκάλους διὰ τοὺς ὁποίους προῦρισται νὰ εἴναι ἀπορίτητον συμπλήρωμα τῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς αὐτῶν μορφώσεως καὶ τῆς ἐπιστήμης τῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα ἐν γένει ἄνθρωπον ἐπιθυμῶντα νὰ γνωρίσῃ τὰ ὄργανα τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τὸν προορισμὸν αὐτῶν. Συμβαίνει παρ' ἡμῖν, ὥστε οἱ πλείστοι νὰ γινώσκωσι μὲν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ὅπως ἐπουσιώδη καὶ ἀτήμαντα ἀντικείμενα, ν' ἀγνοοῦσι δὲ τὴν σύστασιν τοῦ σώματος τῶν καὶ μάλιστα ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἀλλοχοῦ αἱ πρὸς ταῦτα γνώσεις καὶ τοῦ τυχόντος πολιτοῦ ἐκπληττουσίν, ἴδια δὲ συγγράμματα πρὸς διὰδόν αὐτῶν εἰς τὸν λαὸν ἐκδίδονται. Τὴν σπουδαίαν ταύτην ἑλλείψιν ποθῶν ὁ κ. Πλούμης νὰ θεραπεύσῃ διὰ

τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου, θέλει προβῇ βραδύτερον εἰς τὴν ἐκδοσιν καὶ ἀνατομικῆς μετὰ φυσιολογίας ἀποκλειστικῶς χάριν τοῦ λαοῦ, ὅστις γνωρίζων οὕτω τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν διαφόρων ὀργάνων τοῦ σώματος του, ὡς καὶ τὰ ὠφελοῦντα ἢ βλάπτοντα αὐτὰ θὰ δύνηται νὰ κανονίξῃ τὴν διαίτην του, νὰ προλαμβάνῃ τὰς ἀσθενείας καὶ ν' ἀποφεύγῃ τὰ φάρμακα. Τὸ βιβλίον ἀποτελεσθῇ σόμενον ἐκ 200 περίπου μεγάλων σελίδων τιμάται διὰ μὲν τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ σιδηρῆς δρ. 2, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 2.

— Θεσσαλικά διηγήματα. Ὑπὸ τὸν ἴτλον τοῦτον ὁ κ. Χ. Χρηστοδούλης ἐξέδωκεν εἰς κομψὸν τόμον ἐξ νέας αὐτοῦ διηγήματα, ἥτοι «Χριστογέννα στὸν Πίνδον». — «Κυνηγημένη Πάρδις». — «Τὰ Βαφτίσια». — «Ὁ Καλλιάντζαρος». — «Ὁ Σταυρὸς τῶν Θεοφανείων». — «Στὰ Μετέωρα». ὅστις ἀποστείλῃ δρ. 1 λαμβάνει τὸν τόμον τοῦτον. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τόμου προτάσσεται ἡ κρίσις διαφόρων λογίων περὶ τῶν ἔργων τοῦ συγγραφέως.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν νὰ τὰς ἐμβάσωσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους ἡμῶν.

Ὑποθέτομεν ν' γνωρίζωσι πάντες ὅτι ἔχουσι καθήκον μόνον νὰ ἀποστέλλωσι τὴν συνδρομὴν τῶν καὶ νὰ μὴ περιμένωσι χιλίας παραλήψεις.

Οἱ ἐν Ρωμανίᾳ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν εἰς τοὺς Ἀδελφούς Χαῖτα ἐν Βουκουρεστίῳ Δ. Βασιλοῦλην εἰς Βραΐλαν, οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίᾳ κ. Ἰω. Χαρισσιᾶδην, οἱ ἐν Κάρφῳ εἰς τὸν κ. Χαρίσην Βασιλείου, οἱ ἐν Πόρτ-Σαῖτ εἰς τὸν κ. Η. Κατσονίδην, οἱ ἐν Τρικκαλῶν εἰς τὸν κ. Μ. Σπυράκον, οἱ ἐν Λαρίσσει εἰς τὸν κ. Ζοῦγκον, οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν κ. Μιχ. Χαρίτων, εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς Πανελληνίου οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τοὺς Ἀδελφ. Δοσίου εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον «Κάδμος» οἱ ἐν Καρδίττῃ εἰς τὸν κ. Α. Κούρτιον. Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ εἰς τὸν κ. Π. Διπλαμῆτσον οἱ ἐν Αὐγῶν εἰς τὸν κ. Α. Γκάτσον. Οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς τὸν κ. Α. Πέτσιον εἰς Κερναμπὰτ καὶ Δ. Μουτσόπουλον εἰς Φιλιππούπολιν. — Ἐπιαστος τῶν συνδρομητῶν δύναται νὰ ἐμβάσῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν τοῦ ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς, ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς οἱ ἐν Σερβίᾳ Αἰγύπτῳ, Βουλγαρίᾳ καὶ Ρωμανίᾳ ὅπου λειτουργοῦν αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακαλοῦνται ὡσαύτως νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν συνδρομὴν τῶν.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς «Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρείας», ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Χρηματιστηρίου.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΓΥΠΟΥ

Ἡ «ἩΠΕΙΡΟΣ» ΕΝ ΚΡΑΒΑΣΑΡΑ

Διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἰδίου ἰδιοκτήτου Π. Κίντρου Ἡπειρώτου.

Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο εὐρισκόμενον ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως εἶναι ἐν τῶν καλλιτέρων οἰκημάτων ἐπὶ ὥραια θέσις.

Περιλαμβάνει δωμάτια, εὐρύχωρα, εὐάερα, εὐήλια, ἀπασφράπτουτα ἐκ τῆς καθαριότητος μετ' ἐπιπλα ἐντελῶς καινοφανῆ καὶ ὑψηλῶς προθυματοῦται.

Οἱ πολυπληθεῖς διαρχόμενοι ἐκ Καραβάσας ἐπιβάται θελοῦσιν εὐρεῖ πάσας τὰς εὐκολίας.

Καπνὰ Ἀρτῆς

ΚΑΠΝΑ γευστικώτατα.
ΚΑΠΝΑ αρωματικώτατα.
ΚΑΠΝΑ διὰ θεραπείας.

Εὐρίσκει τις μόνον εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς Βουλῆς κεντρικῶν «τῆς Βουλῆς» ὅπου διευθύνει ὁ γνωστὸς Ἡπειρώτης Ι. Κόνιαρης.

Ποδὶν καὶ Σιγαρέτα διάφορα
12 — Ὅδῳ Σταδίου — 12